

**ПЕДАГОШКА, ПСИХОЛОШКА И МЕТОДИЧКА
ЗНАЊА НЕОПХОДНА СВИМ САРАДНИЦИМА
НА УНИВЕРЗИТЕТУ**

Додатна обука за студентске учитеље

Закон о основама система образовања и васпитања уво је у Србији обавезу да студенти који се школују за рад у просвети морају у току студија остварити минимум 36 ЕСП бодова из педагошког, психолошког и методичког образовања у току петогодишњег школовања, што је у складу с Европским системом преноса бодова (ЕСПБ). Наставнички факултети Универзитета у Новом Саду реаговали су чим је Закон донет, информисали студенте о овој новини, изменили своје студијске програме, увели одговарајуће обавезне предмете да би будући учитељи и наставници испунили поменути услов за рад у школама. Такође, спремност да паралелно крене да нуди нове предмете из поменуте групе предмета одмах је најавио Универзитетски центар за развој образовања, у чији рад су укључени представници седам факултета УНС-а који образују бар један профил за рад у образовању – Филозофског, Природно-математичког, Педагошког, Академије уметности, Факултета спорта и физичког васпитања, Учитељског факултета на мађарском наставном језику и Техничког факултета "Михајло Пупин".

– Центар ће свакако направити модул од 36 ЕСП бодова, пре свега због ненаставничких факултета, да би се за рад у образовању, у складу са Законом, могли оспособити и они који, рецимо, заврше студије

електротехнике а радиће у некој стручној средњој школи – каже за "Дневник" проф. др Зорана Лужанин, председница Стручног већа Универзитетског центра за развој образовања, и указује на доста проблематично тумачење Закона о основама система образовања и васпитања. – По Закону испада да свако ко ради у школи мора да има тих 36 ЕСП бодова, што је прилично "сурово" за, рецимо, доброг лекара који држи можда само два часа недељно у медицинској школи. Мислим да не треба бити баш тако крут да свако ко уђе у школу баш мора да има тих 36 ЕСПБ-а, али ако ће неко као инжењер машинства своју радну књижицу да стави у машинску школу, где ће бити и разредни старешина и имати пун фонд часова, онда мора имати и тих 36 бодова.

По речима професорке Лужанин, Центар је направио и Педагошко-психолошко-методички модул за сараднике на Универзитету у Новом Саду, с обзиром на то да су ова знања и те како потребна младим асистентима на факултетима, од којих многи, без обзира на то што поседују врхунско знање из своје науке, односно уже научне области из које држе вежбе, не знају ништа о методици наставе, педагогији... Неки никада нису ни стали да говоре пред 30 људи, не знају како се држи настава, већ могу само да "глуме" оно што су у току школовања видели од

својих наставника.

– Свим факултетима новосадског Универзитета проследили смо информацију о свим карактеристикама тог педагошко-психолошко-методичког модула – објашњава професорка Лужанин. – Тај програм треба да допринесе унапређивању стручних педагошких, дидактичко-методичких компетенција сарадника неопходних за остваривање циљева и задатака високошколске наставе, модернизацију и побољшање квалитета наставе, као и увођење стратегија и метода активног и кооперативног учења. Модул се састоји од укупно 30 часова из четири предмета – Основа педагогије, Педагошке психологије, Високошколске дидактике и Методике струке, која је, наравно, везана за специфичности сваког факултета, а укупно овај модул вреди пет ЕСП бодова. Понуђена је могућност полагања испита из ових предмета, а факултети ће, ако своје сараднике-докторанте упуте на овај модул, моћи и да им у оквиру 180 ЕСПБ-а на докторским студијама признају ових пет ЕСПБ-а. На Универзитету се још нисмо договорили да ли ће ППМ модул, који ће моћи да се похађа од наредне школске године, бити обавезан за све сараднике, односно да ли ће бити услов да неко буде изабран за сарадника, али, колико је мени познато, постоји иницијатива да то буде.

Предвиђено је да курс држе наставници и сарадници одсека за педагогију и психологију Филозофског факултета. А очекује се да ће овај програм допринети оснаживању педагошких и дидактичко-методичких компетенција наставника, редефинисању и промени улога субјеката у настави, повећању комуникацијских компетенција наставника, увођењу кооперативних облика рада у образовном процесу, успостављању партнерског односа између наставника и студената... Похађање курса од 30 сати и усвајање неких педагошких, психолошких, дидактичких знања, можда би допродшло и оним универзитетским наставницима који стално добијају лоше оцене од студената (болоњски систем увео је обавезно студентско оцењивање наставника и сарадника), а модул би, по речи-

ма др Зоране Лужанин, могли улесити и наставници који већ раде у школама али желе да побољшају квалитет свог рада.

Универзитетски центар за развој образовања има врло амбициозне планове за текућу, 2010/11. школску годину, па ће тако понудити и решење за 36 ЕСП бодова за наставничке студијске програме. Између осталог, размишља се и о томе да би будући наставници требало да уче и дикцију, да сви одлично знају правопис, јер, нажалост, и међу студентима на наставничким смеровима све је више оних "страшно неписмених", како каже наша саговорница. Она указује и на то да би било добро када би на нивоу сваке струке (математике, физике, српског језика, енглеског језика, физичког васпитања...) на нивоу Србије било утврђено који су обавезни ППМ предмети.

В. Чеквић